

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

4 december 1998

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de volgende internationale akten :

- 1. overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Estland inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen en protocol, ondertekend in Brussel op 24 januari 1996 ;**
- 2. overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Letland inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 27 maart 1996 ;**
- 3. overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Litouwen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 15 oktober 1997**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Stefaan Platteau**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jef Sleeckx.

Vaste leden :

de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Freddy Sarens, Herman Suykerbuyk, Hugo Van Rompaey ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Stefaan Plateau ;

de heren Fred Dielens, Patrick Hostekint, Jef Sleeckx ;

de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire ;

de heer Paul Van Grembergen ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Plaatsvervangers :

de heren Jan Béghin, Carl Decaluwé, Paul Dumez, Jef Van Looy, Johan Weyts ;

de heren Jacques Devolder, Jaak Gabriels, Didier Ramoudt ;

de heer Jacques Timmermans, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer Tuur Van Wallendael ;

de heren Christian Verougstraete, Emiel Verrijken ;

N. ;

de heer Johan Malcorps.

Zie :

1138 (1998-1999)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I.	Inleidende uiteenzetting door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	4
II.	Algemene bespreking	6
II.1.	Economische opportuniteiten in het Balticum	6
II.2.	De Vlaams-Baltische betrekkingen	6
II.3.	Respect voor de eigenheid van elk van de Baltische staten	7
II.4.	Energie-afhankelijkheid van de Baltische staten	7
II.5.	De kwestie van de Russische minderheden	7
II.6.	De Benelux en het Balticum	7
II.7.	Exclusieve economische gerichtheid van de verdragen	8
II.8.	Tekstuele verschillen tussen de onderscheiden akkoorden	8
II.9.	Het verdragencomplex met het Balticum	8
II.10.	Stand van goedkeuring	8
III.	Stemmingen	9
III.1.	Artikelsgewijze stemming	9
III.2.	Stemming over het geheel	9

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op 19 november 1998 het ontwerp van decreet besproken en goedgekeurd, waarbij instemming wordt verleend met de volgende internationale akten :

- 1° overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Estland inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen en protocol, ondertekend in Brussel op 24 januari 1996 ;
- 2° overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Letland inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 27 maart 1996 ;
- 3° overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Litouwen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 15 oktober 1997.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BRANDE, MINISTER- PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

De minister-president wijst erop dat tijdens deze legislatuur de Vlaamse regering in haar opeenvolgende beleidsbrieven, en dito verklaringen gericht tot het Vlaams Parlement, de Baltische staten Estland, Letland en Litouwen herhaaldelijk als prioritaire partners heeft aangeduid. Vlaanderen heeft die beleidsintentie ook in beleidsdaden omgezet door algemene verdragen van samenwerking te sluiten met die Baltische staten in maart 1996¹.

1 Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Samenwerkingsverdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek Estland, ondertekend in Tallin op 4 maart 1996, *Parl. St. VI. Parl. 1995-1996*, nr. 404/1-2. Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Samenwerkingsverdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek Letland, ondertekend in Riga op 5 maart 1996, *Parl. St. VI. Parl. 1995-1996*, nr. 405/1-2. Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Samenwerkingsverdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek Litouwen, ondertekend in Vilnius op 7 maart 1996, *Parl. St. VI. Parl. 1995-1996*, nr. 406/1-2.

Deze drie bilaterale verdragen zijn in werking en worden uitgevoerd via lopende samenwerkingsprogramma's voor de jaren 1997 tot en met 1999. Gezien de vroegere besprekingen hierover in deze commissie hoeft daar niet verder op teruggekomen te worden.

De Vlaamse regering beschouwt de drie landen eveneens als partners van eerste rang in het kader van haar internationaal economisch beleid. Reeds in 1994 werden Estland, Letland en Litouwen door de regering opgenomen in de lijst van geografische prioriteiten voor het sluiten van verdragen tot wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen. Die prioritaire status van de Baltische landen werd in 1996 bij regeringsbeslissing bevestigd. Een Vlaamse economische vertegenwoordiger werd aangesteld door de Vlaamse regering, en is sinds begin 1998 op post in Vilnius, de hoofdstad van Litouwen. Dit dus nog voor de federale overheid besliste in dezelfde stad een ambassade te openen. In juni 1999 zal Export Vlaanderen een belangrijke multisectorale zending naar de drie landen op het getouw zetten.

De thans voorliggende verdragen worden gesloten in het kader van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU). Naast het Groothertogdom Luxemburg, participeren van Belgische zijde de drie gewesten en de federale overheid. Dit type van investeringsakkoord vormt immers duidelijk een gemengd verdrag. De gewesten zijn met name bevoegd voor het economisch beleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd. De federale overheid van haar kant, blijft bevoegd inzake het interne en externe muntbeleid en voor het handelsrecht en het vennootschapsrecht, zoals bepaald in artikel 6, §1, VI, laatste lid, 1°, van dezelfde bijzondere wet.

Reeds meer dan dertig jaar sluit de BLEU dergelijke akkoorden, en dit bijna uitsluitend met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), omdat men vaststelt dat deze een hoger risico voor buitenlandse investeringen vormen. Daarom hebben de leden van de BLEU een standaardtekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorleggen als basis voor de onderhandelingen. De Vlaamse regering heeft die standaardtekst in 1994 goedgekeurd. De Vlaamse regering staat in het algemeen immers positief tegenover het sluiten van investeringsakkoorden, omdat ze van groot belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen in beginsel onder de toepassing vallen van de wetge-

ving van het land waar ze worden gelokaliseerd, biedt een verdrag bijkomende waarborgen.

De opzet van dergelijke internationale overeenkomsten is dan ook dubbel. De eerste doelstelling van een dergelijke overeenkomst is het aanmoedigen van investeringen via de vrije toegang tot het grondgebied van de verdragspartijen en de vrije overmaking van de inkomsten ervan buiten dat grondgebied. De tweede belangrijke doelstelling sluit hierbij aan, want ze bieden een garantie voor de maximale bescherming van de investeerder.

Bij wijze van voorbeeld vermeldt de minister-president dat de investeerders van de betrokken partijen genieten van een billijke behandeling van de investeringen en van de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie ten opzichte van derde partijen te voorkomen. De verdragspartijen verbinden zich bovendien tot een vergoedingsplicht in geval van onteigenende maatregelen. Tot slot wenst de minister-president nog te vermelden dat een dergelijk verdrag een specifiek juridisch kader creëert waarin geschillen kunnen geregeld worden, en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

Omwille van de internationale context en het economisch beleid van de drie Baltische staten, komt het de Vlaamse regering meer dan zinvol over om met hen een dergelijk verdrag inzake investeringen te sluiten. Ten bewijze hiervan wil de minister-president dan ook kort de meest recente politieke en economische basisgegevens met betrekking tot elk van deze prioritaire partners schetsen. Voor elk ervan maakt hij het onderscheid tussen de politieke situatie, de economische ontwikkeling en de relatie met de Europese Unie.

Wat Estland betreft, bestuurt een blijkbaar stabiele minderheidsregering sinds 1997 het land. De president (de heer Lennart Meri) werd in 1996 door het parlement verkozen voor een nieuwe ambtstermijn van vijf jaar. Parlementsverkiezingen zullen volgend jaar plaatsvinden. De economie blijft sinds 1995 voortdurend groeien, met : 4,3% van het BNP in 1995, 4% in 1996 en 9% vorig jaar. De inflatie is gedaald van meer dan 1.000% in 1992 tot circa 11% in 1997. De internationale handel van Estland wordt reeds voor 70% gevoerd met de Europese Unie. De handel met de BLEU beliep (uitgedrukt in Belgische frank) in 1996 : 1.390 miljoen aan uitvoer naar Estland en 1.360 miljoen aan invoer in de BLEU. Voor 1997 waren de cijfers : 2.300 miljoen aan uitvoer, en 2.180 miljoen aan invoer. Het BLEU-saldo neemt dus geleidelijk aan toe. De werkloosheid in Estland bedraagt dit jaar officieel

3,6%, zijnde een percent minder dan vorig jaar. De reële werkloosheid wordt echter op 10,7% geraamd. De nieuwe berekeningswijze van de Estlandse overheid legt de huidige werkloosheidsgraad trouwens ook op 10,2%. Hoewel dit op het eerste zicht een vrij hoog cijfer kan lijken, is het toch zeer acceptabel in vergelijking met de crisisperiode 1992-1994. Estland is daarenboven tot op heden ook het enige Baltische land dat tot de eerste groep van kandidaat-toetreders tot de Europese Unie behoort. De Unie is ondertussen overigens reeds met de toetredingsonderhandelingen begonnen. Indien de gunstige evolutie in Estland zich handhaaft, is het mogelijk dat die onderhandelingen al binnen een paar jaar worden afgerond.

Letland wordt sinds 1995 bestuurd door een coalitieregering. Bij de parlementsverkiezingen van oktober laatstleden werden de grootste twee coalitiepartijen niet verzwakt, wel integendeel. Een nieuwe regering wordt nu gevormd. Aan te stippen valt dat het gelijktijdig referendum in verband met de versoepeling van de wet op het staatsburgerschap door een meerderheid van 53% van de kiezers werd goedgekeurd. De huidige president (de heer Guntis Ulmanis), die tijdens een recent werkbezoek aan België nog werd ontvangen door de minister-president, blijft nog in functie tot volgend jaar, wanneer het parlement het staatshoofd opnieuw moet kiezen voor 3 jaar. Sinds 1996 lijkt de groei van de economie zich te consolideren. Het BNP steeg met 2,8% in 1996 en met 6,5% in 1997. De inflatie is gedaald van bijna 1.000% in 1992 tot circa 8% vorig jaar. De internationale handel van Letland bestaat voor bijna de helft uit relaties van en naar de lidstaten van de Europese Unie. De handel met de BLEU beliep (uitgedrukt in Belgische frank) in 1996 : 1.880 miljoen aan uitvoer naar Letland, en 1.610 miljoen aan invoer in de BLEU. Voor 1997 waren de cijfers : 3.400 miljoen aan uitvoer, en 2.290 miljoen aan invoer. Het reeds positieve BLEU-saldo is dus nog verhoogd. De officiële werkloosheidsgraad lag medio 1997 op circa 8%. Wat de integratie van Letland in de Europese Unie betreft, valt te noteren dat de Unie enkele weken geleden dit land “het best geplaatst” achtte om snel aan te sluiten bij de eerste groep van kandidaten voor toetreding. De minister-president laat hierbij nog opmerken dat Vlaanderen zich steeds heeft ingezet voor het ondersteunen van de Letse kandidatuur ten aanzien van de Europese Unie, en dit ook nu blijft doen. Vlaanderen gelooft immers ten volle in het potentieel van Letland. Van Letse kant is men zich trouwens bewust van de inspanningen die Vlaanderen hiervoor levert. Men is Vlaanderen terzake ook zeer erkentelijk.

Litouwen wordt sinds 1996 bestuurd door een coalitieregering. De volgende parlementsverkiezingen worden normaal georganiseerd in het jaar 2000. De huidige president (de heer Algirdas Mykolas Brazauskas) werd eind vorig jaar verkozen voor een termijn van vijf jaar. Wat de Litouwse economie betreft, gaat het BNP sinds 1995 in stijgende lijn. Van circa 3,3% in 1995 tot 5,7% vorig jaar. Voor dit jaar wordt een groei van 5,5% voorspeld. De inflatie bedroeg in 1993 meer dan 400%, in 1996 nog circa 25%. Vorig jaar lag de muntontwaarding op circa 9% en voor 1998 wordt ze geraamd op circa 6%. De internationale handel van Litouwen wordt thans voor meer dan een derde gedreven met de Europese Unie. De handel met de BLEU (uitgedrukt in Belgische frank) beliep in 1996 : 2.320 miljoen aan uitvoer naar Litouwen en 3.180 miljoen aan invoer vanuit dat land. Voor 1997 waren de cijfers : 3.790 miljoen frank aan uitvoer, en 2.730 miljoen frank aan invoer. Het BLEU-saldo werd dus positief. De reële werkloosheidsgraad wordt geraamd op circa 8%. Inzake de integratie in Europa stipt de minister-president nog aan dat de Europese Unie ook Litouwen tot de tweede groep van kandidaat-toetreders rekent. Het land gaf in 1996 alleszins een gunstig signaal door de afschaffing van de visumplicht voor burgers van de Unie.

Afrondend geeft de minister-president nog mee dat Eurostat, het bureau voor statistiek van de EU, in 1995 het aandeel van de BLEU in de totale investeringen (ten belope van 20 miljard) in het Balticum op ongeveer 1% raamde. Met 200 miljoen frank gaat het hier dus al bij al nog over een zeer bescheiden investeringsvolume. Zonder twijfel is het leeuwendeel van die BLEU-investeringen in de drie Baltische staten afkomstig van bedrijven uit Vlaanderen. Hetzelfde kan gezegd worden van de BLEU-uitvoer naar deze landen, waarvan de Vlaamse bedrijven ruim 80% voor hun rekening nemen. Vlaamse firma's hebben overigens nog heel wat projecten in voorbereiding, met name in de sectoren infrastructuur en milieu. De Vlaamse bedrijven hebben dus duidelijk de weg naar de Baltische regio gevonden. De verdragen waarvoor vandaag de instemming wordt gevraagd zullen hen daarbij in elk geval verder ondersteunen.

Om al deze redenen verzoekt de minister-president de commissie dan ook haar goedkeuring te willen hechten aan het voorliggende ontwerp van decreet tot instemming met de drie genoemde investeringsverdragen.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Economische opportuniteiten in het Balticum

Onder verwijzing naar de economische banden die eertijds bestonden tussen het Balticum en onze gewesten via het Hanzeverbond, verwelkomt de heer Stefaan Platteau het feit dat doorheen de drie nu voorliggende verdragen de Balten economisch weer iets nauwer met Vlaanderen verbonden worden. Onder andere de haven van Antwerpen kan hier maar wel bij varen. Dat de Vlaamse investeringen in Estland, Letland en Litouwen vooralsnog eerder bescheiden zijn hoeft, gezien hun pas vrij recent herwonnen zelfstandigheid en de economische turbulenties van het post-Sovjettijdperk, niet echt te verbazen. Nu de politieke en economische stabiliteit van die landen definitief verworven is, blijkt het groeipotentieel er aanzienlijk te zijn. Het feit dat de lonen er heel wat lager liggen dan in Vlaanderen, gekoppeld aan een geherstructureerd bankwezen en een nieuwe eigendomswetgeving, maakt van het, al bij al toch eigenlijk ook erg nabije, Balticum een zeer aantrekkelijke investeringsregio. Deze BLEU-akkoorden komen er dan ook op het juiste moment.

II.2. De Vlaams-Baltische betrekkingen

De heer Stefaan Platteau verklaart zeer tevreden te zijn met het beleid van de Vlaamse regering ten aanzien van het Balticum. Er werd immers niet gewacht op deze BLEU-akkoorden om de banden tussen Vlaanderen en de drie landen van de regio nauwer aan te halen. Zulks lag overigens voor de hand. Door het feit dat het telkens om kleinere landen gaat, verloopt het identificatieproces over en weer veel gemakkelijker. Via het afsluiten, in 1996, van afzonderlijke samenwerkingsverdragen met Estland, Letland en Litouwen codificeerde Vlaanderen trouwens de prioritaire plaats die deze landen innemen in zijn buitenlands beleid. Dat het niet bij papier of goede intenties alleen bleef, mocht al blijken uit de doorlichting van de projecten Centraal- en Oost-Europa, die aangaf dat Vlaanderen in elk van zijn drie nieuwe partnerlanden reeds projecten lopend had.

II.3. Respect voor de eigenheid van elk van de Baltische staten

De heer Stefaan Platteau spreekt hierbij ook zijn waardering uit voor de Vlaamse aanpak die erin bestaat een politiek te voeren ten aanzien van de hele Baltische ruimte, met respect echter voor de eigenheid en de identiteit van elk van de onderscheiden landen. Dit is, gezien de soms toch vrij aanzienlijke etnische, linguïstische en religieuze verschillen, een zeer verstandige aanpak.

II.4. Energie-afhankelijkheid van de Baltische staten

Als zwak punt dat de drie Baltische staten gemeen hebben, duidt de heer Stefaan Platteau hun afhankelijkheid van energie-import (olie, steenkool, aardgas). Doordat zij deze nog steeds grotendeels uit Rusland betrekken, zijn en blijven ze kwetsbaar voor energie-chantage door Moskou. De energie-import weegt overigens ook zwaar op hun handelsbalans.

De minister-president treedt de bekommernis van de heer Stefaan Platteau inzake de energie-afhankelijkheid van de Baltische staten bij. Hij wijst er daarenboven op dat deze staten op dat vlak ook met een ecologisch nogal rampzalige erfenis uit de Sovjettijd opgezadeld zitten. De veiligheid van de enige daar aanwezige kerncentrale (meer bepaald de op een 100-tal kilometer van de Litouwse hoofdstad Vilnius gelegen centrale van Ignalina) is meer bepaald verre van optimaal te noemen. Zowel het heroriënteren van de energie-import als het afwikkelen van de Sovjeterfenis zullen echter nog heel wat tijd in beslag nemen. De noodzakelijkheid van die beide operaties staat echter buiten kijf.

II.5. De kwestie van de Russische minderheden

De heer Stefaan Platteau juicht ook de vooruitgang toe die de Baltische staten over de laatste jaren geboekt hebben inzake de bescherming van de op hun grondgebied levende bevolking van Russische origine. Die menselijke restant uit het Sovjettijdperk werd de eerste jaren na de onafhankelijkheid van de staten in kwestie immers bepaald onheus behandeld. Dat men nu van deze strakke anti-Russische houding is afgestapt acht de heer Stefaan Platteau een teken te zijn van het volwas-

sen worden van de nieuwe Baltische democratieën. Mede hierdoor zullen deze staten overigens gemakkelijker aansluiting kunnen vinden bij de diverse politieke gremia van de Westerse democratieën.

De heer Karim Van Oveimeire verklaart het wat moeilijk te hebben met de lessen inzake minderhedenbescherming die het Westen de drie Baltische staten wil opleggen. Dit is bepaald onbillijk als men weet dat datzelfde Westen de landen in kwestie gedurende de 50 jaar van, met deportatie en kolonisatie gepaard gaande, Sovjetoverheersing totaal miskend en genegeerd heeft. Ook nog op het moment van de onafhankelijkheid zelf bleef Europa trouwens vanop de zijlijn staan toekijken. Daarbij wil men in het Westen blijkbaar gewoon ook niet geweten hebben dat de Russische minderheid in Letland zo omvangrijk is, dat ze het politieke leven er dreigt te domineren. Dit alles maakt de druk die vanuit Europa op die drie kleine landen wordt uitgeoefend onbillijk en buitenproportioneel.

De minister-president erkent dat, vanuit een bepaalde invalshoek gezien, hier sprake kan zijn van een zekere paradox van de geschiedenis. Anderzijds wijst hij erop dat het benadrukken van de minderheidsrechten door het Westen zeker geen kwestie van betutteling is. Het in het reine komen met de daar aanwezige minderheden is integendeel van essentieel belang voor het goed functioneren van de samenleving in die landen. Blijkens de recente versoepelingen van de respectievelijke nationaliteitswetten is dit trouwens ook doorgedrongen bij brede lagen van de bevolking aldaar. De hoger reeds vermelde positieve uitslag van het referendum terzake in Letland is in dit opzicht dan ook een belangrijk signaal. Overigens is de minister-president ervan overtuigd dat een verdere verbetering van de economische situatie en dito stijging van de levensstandaard (waartoe deze investeringsverdragen een bijdrage kunnen leveren) meteen ook de democratie in het Balticum nog verder zullen verstevigen en uitdiepen.

II.6. De Benelux en het Balticum

De heer Stefaan Platteau wijst de commissieleden erop dat ook de Benelux instrumenteel geweest is bij het opnieuw aanleren van de werking van de democratie in de Baltische staten. De top van de Benelux heeft terzake een aantal richtinggevende plannen opgesteld, en heeft financiële middelen voor de implementatie ervan ter beschikking

gesteld. Delegaties zijn daarenboven over en weer bij elkaar op werkbezoek geweest. De heer Stefaan Platteau acht dit dan ook een van mooiste realisaties van de Benelux te zijn in de laatste jaren. Tevens is dit een bewijs voor de levensvatbaarheid en het nut van die al te vaak over het hoofd geziene instelling.

De minister-president verklaart terzake dat ook hij voor de Benelux wel degelijk nog een nuttige rol ziet weggelegd in de toekomst.

II.7. Exclusieve economische gerichtheid van de verdragen

Mevrouw Cecile Verwimp stelt met spijt vast dat het in deze drie Balticumverdragen weer enkel en alleen over economie, en dan meer bepaald investeringen, gaat. Zij betreurt het ontbreken van elke sociale of ecologische component bij dit alles. Overigens is ook inzake de, reeds door de heer Stefaan Platteau aangehaalde, kwestie van de mensenrechten en de bescherming van de minderheden, geen enkele bepaling opgenomen.

De minister-president beaamt ten volle het belang van niet-economische elementen als daar zijn levenskwaliteit en ecologie, maar wijst erop dat deze hier geen plaats hadden. Het gaat in deze immers enkel om puur investeringstechnische materies. Overigens wil hij er wel op wijzen dat de bedoelde elementen, in verschillende vormen, wél aan bod komen in de Vlaams-Baltische verdragen, en in de Europa-overeenkomsten² met de Baltische staten.

II.8. Tekstuele verschillen tussen de onderscheiden akkoorden

Uit de lezing van de verdragsteksten – die verondersteldelijk nochtans gebaseerd zijn op een standaardtekst – constateert mevrouw Cecile Verwimp-Sillis dat er toch tekstueel-inhoudelijke verschillen bestaan tussen een aantal artikelen van de drie verdragen. Wat is hiervan de oorzaak ?

² Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Europa-overeenkomsten waarbij associaties worden tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten enerzijds, en de republieken Estland, Letland en Litouwen anderzijds, ondertekend in Luxemburg op 12 juni 1995, *Parl. St.* VI. Parl. 1995-1996, nr. 408/1-2.

De minister-president geeft als verklaring voor deze verschillen aan dat de verdragen betreffende Estland en Letland gezamenlijk onderhandeld werden, terwijl het verdrag met Litouwen apart onderhandeld werd. Overigens vormen die kleine tekstuele verschillen naar de fundamentele inhoud toe geen enkel probleem.

II.9. Het verdragencomplex met het Balticum

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wijst er tevens op dat de nu voorliggende reeks van overeenkomsten, reeds de derde reeks van akkoorden³ is die wordt afgesloten met de Baltische staten. De vraag dringt zich dan ook op of die drie reeksen van verdragen volledig los van elkaar ten uitvoer worden gelegd, dan wel of de betrokken instanties elkaar min of meer weten te vinden, of elkaar toch minstens contacteren, om tot een zekere mate van gecoördineerde tenuitvoerlegging te komen. Plegen de BLEU en de Europese Unie bijvoorbeeld overleg met elkaar ?

De minister-president wijst erop dat de nu voorliggende BLEU-investeringsverdragen in wezen enkel een aantal rechten toekennen en derhalve geen uitvoeringsorgaan behoeven. Een gemeenschappelijk uitvoeringsplatform met de andere verdragen behoort derhalve niet tot de mogelijkheden. Daarnaast zijn de (bilaterale) Vlaamse samenwerkingssakkoorden met de Baltische staten qua aard en niveau dermate verschillend van de (multilaterale) Europa-akkoorden met die landen, dat een gemeenschappelijk platform al evenmin tot de mogelijkheden behoort.

II.10. Stand van goedkeuring

Van de minister-president had mevrouw Cecile Verwimp-Sillis graag vernomen wat de stand van goedkeuring van deze verdragen is in de andere betrokken assemblees.

De minister-president kan hieromtrent meedelen dat de BLEU-akkoorden met Estland en Letland reeds de instemming gekregen hebben van de andere gewesten, en momenteel ook ter bespre-

³ Zie voetnoten 1 en 2

king voorliggen in het federaal parlement. Het BLEU-akkoord met Litouwen werd vooralsnog enkel in het Vlaams Parlement besproken. Qua timing zit Vlaanderen dus mooi op schema.

III. STEMMINGEN

III.1. Stemming over de artikelen

Artikel 1

Ter stemming gelegd wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen met unanimititeit van 10 stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd wordt ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet aangenomen met unanimititeit van 10 stemmen.

III.2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd wordt het ontwerp van decreet eveneens bij unanimititeit van 10 stemmen aangenomen.

De verslaggever,

Stefaan PLATTEAU

De voorzitter,

Jef SLEECKX
